

Motion till riksdagen 2025/26:1051

av **Jamal El-Haj (-)**

Ahmadiyaförsamlingens rätt till sin religion

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i bilaterala relationer med Pakistan konsekvent lyfta frågan om Ahmadiyaförsamlingens rättigheter och kräva att lagar som kränker religionsfriheten avskaffas, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i internationella forum såsom FN, EU och OSSE aktivt verka för ökat internationellt tryck mot Pakistan gällande diskrimineringen av ahmadier och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka Sveriges stöd till Ahmadiyasamfundet nationellt och internationellt, inklusive genom civilsamhällesstöd och skyddsåtgärder, och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i Sveriges utrikespolitik tydligt betona religionsfrihet som en universell mänsklig rättighet och särskilt lyfta fram Ahmadiyaförsamlingens situation som ett exempel på systematisk förföljelse och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Religionsfriheten är en grundläggande demokratisk rättighet. Den slås fast både i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna och i den svenska grundlagen. Ingen människa ska nekas rätten att tro, praktisera eller manifestera sin religion. Detta gäller i Pakistan, Sverige och överallt i världen. Trots detta lever miljontals människor i Pakistan under förhållanden där religionsfriheten förvägras dem, inte minst Ahmadiyaförsamlingen.

Sverige har en lång tradition av att värna mänskliga rättigheter, internationell rätt och individens frihet. När en hel religiös gemenskap systematiskt förföljs och nekas grundläggande rättigheter, är det vår skyldighet att reagera, både nationellt och internationellt.

Ahmadiyahörelsen grundades på 1800-talet av Mirza Ghulam Ahmad i det dåvarande Brittiska Indien. Anhängarna betraktar sig själva som muslimer och praktiserar islam i enlighet med sina övertygelser. I Pakistan betraktar dock staten dem officiellt som icke-muslimer. Detta har öppnat vägen för omfattande diskriminering, lagliga restriktioner och återkommande våldsamma attacker.

Pakistan har infört flera lagar som direkt riktar sig mot Ahmadiyahsamfundet.

Konstitutionella ändringar 1974 – Ahmadis förklarades officiellt som icke-muslimer.

Ordinance XX från 1984 – förbjuder Ahmadis att offentligt utöva sin tro som muslimer. De får inte kalla sina bönehus för moskéer, använda islamiska hälsningsfraser eller predika sina läror.

Blasfemilagarna – används ofta mot Ahmadis, med anklagelser om att de ”utger sig för att vara muslimer”. Straffen är hårda, ibland livstids fängelse eller till och med dödsstraff.

Förföljelsen stannar inte vid lagarna. Den tar sig uttryck i vardagen genom våld, trakasserier och systematiskt utanförskap:

Våld och attacker mot religiösa platser: Ahmadiyahmoskéer vandaliseras och gravplatser skändas.

Godtyckliga arresteringar: Medlemmar grips för bagatellartade eller påhittade brott.

Social marginalisering: Ahmadis utesluts från skolor, arbetsplatser och offentliga tjänster.

Rädsla och självzensur: Många vågar inte öppet identifiera sig som Ahmadi av rädsla för angrepp.

Under de senaste åren har internationella människorättsorganisationer rapporterat en oroande ökning av attacker mot Ahmadiyahsamhället. Amnesty International har dokumenterat våldsvågor i samband med religiösa högtider. Extremistiska grupper, såsom Tehreek-e-Labbaik Pakistan (TLP), har riktat organiserade attacker mot Ahmadiyahmedlemmar. Gravplatser fortsätter att vandaliseras och myndigheterna ingriper sällan.

Ahmadiyahgemenskapen är i dag en av de mest systematiskt diskriminerade religiösa minoriteterna i världen. Trots internationell kritik har Pakistans regering inte vidtagit tillräckliga åtgärder för att skydda deras rättigheter. Tvärtom används staten som verktyg för förtrycket. Detta står i direkt strid med både internationell rätt och de åtaganden Pakistan har gjort inom FN och andra internationella forum.

Sverige har möjlighet och ansvar att agera. Vi kan använda diplomatiska kanaler, internationella samarbeten och utvecklingssamarbeten för att sätta press på Pakistan. Samtidigt bör Sverige också säkerställa att Ahmadiyahförsamlingen i Sverige får fullt stöd i sitt arbete och kan utöva sin religion utan hinder eller hot.

Jamal El-Haj (-)